

tolkning. I Erkendelsen af det haabløse i at søge Forslaget ændret i Overensstemmelse med denne Opfattelse har Mindretallet dog troet det rigtigst ikke fuldtud at fastholde dette Standpunkt og har derfor ikke blot tiltraadt Ændringsforslaget Nr. 4, der fra Mindretallets Synspunkt maa betragtes som en utvivlsom Forbedring af den gældende Lov, men ogsaa Nr. 1, der ved at sætte den tilladelige Grænse for Smørfedt i Margarine noget op, i Forhold til Regeringsforslaget betegner et Fremskridt, om man end vilde have fundet det langt naturligere at blive ved den i Loven af 1ste April 1891 fastslaaede Grænse, der bitterlig ingen Sinde har givet Anledning til fjerneste Ulempe, og mod hvilken man hidtil ikke har kunnet indvende andet, end at det Spillerum, den tilsteder, ikke indtil nu er blevet benyttet fuldt ud.

Medens Mindretallet saaledes, skønt ikke uden Overvindelse, i det hele har kunnet fravige sit principielle Standpunkt, ser man sig ikke i Stand til at gaa ind paa det i Forslagets § 10, 1ste Stykke, givne Forbud mod til Smør og Margarine, der er bestemt til Salg m. m., at anvende andre Konserveringsmidler end Kogsalt. Naar det til Motivering af dette Forbud er anført, at Borshyre, brugt som Konserveringsmiddel i Smør, maa betragtes som sundhedsfarlig, skal Mindretallet, næst efter at udtale sin Tvivl angaaende nævnte Stofs Skadelighed, naar det anvendes i smaa Mængder, henlede Opmærksomheden paa, at Forbudet i den foreslaaede Form rammer ikke blot Borshyre og andre skadelige, formentlig skadelige eller endog ubetinget uskadelige Konserveringsmidler, — Kogsalt alene undtaget — men ogsaa saadanne, som i Fremtiden maatte vise sig formaalstjenlige for Hævdelsen af det danske Smørs Renomme og Fremme af dets Salg paa det engelske Marked. Tager Forslaget særlig Sigte paa det hygiejniske, hvad der under Hensyn til den i Straffelovens § 290 givne almindelige Garanti maa antages at være mindre nødvendigt, er Forslaget langt strengere, end Formaalet udkræver. Overhovedet maa det vistnok siges at være noget beshynderligt, at

Løsrive Bestemmelser om en enkelt Vare fra den øvrige Lovgivning mod Fremkomsten af sundhedsfarlige Fødemidler. Er Hensigten derimod i al Almindelighed at værne om det danske Smørs Renomme i England, skønner Mindretallet ikke, at det tilsigtede Maal vil kunne naas ved et i engelsk Lovgivning ukendt Forbud, som ikke kan antages at tiltale de engelske Grossister, i hvis Organ (se Bilag 3) der endog i Fjor er fremsat en udtrykkelig Anmodning til Producenterne om at indblande Præservativ i Smørret, og som for Omfætningen i ferst eller mildt saltet Smør eventuelt vil kunne medføre betydeligt Tab.

De af Flertallet omtalte Oplysninger om den Bevægelse, der i England er bleven rejst mod Brugen af Konserveringsmidler, har selvfølgelig i videste Omfang været kendt af den engelske Regering, og naar denne støttet af et stort Flertal i begge Kamre ikke har fundet sig foranlediget til at lovgive paa dette Omraade, er der formentlig heller ingen Anledning for os til at gøre det.

Mindretallet maa derfor meget tilraade Vedtagelsen af dets under Nr. 3 fremsatte Ændringsforslag, sigtende til af Lovforslaget at fjerne det nævnte Forbud, hvis Gavnlighed for dansk Smørproduktion med et mildt Udtryk maa siges at være problematisk, medens de Ulemper, det vil medføre, vanstelig lade sig bestride.

Ændringsforslag.

Af Udvalget:

Til § 4.

1) I 2den Linie forandres Tallet „5“ til: „15“.

Til § 5.

2) Paragraffen affattes saaledes:
„Det er forbudt at fabrikere, indføre, udføre, transitere eller forhandle Margarine, som har en stærkere gul Farve end Nr. 9 i den af Indenrigsministeren ved Stadsfæstelsen af Loven af 5te April 1888 om Fabrikation og Forhandling af Margarine m. m. fremlagte Farvetables 6 Staalær A.—F. Farve-